

STATUTY GRUPY MODLITEWNO-POKUTNEJ MISJA ŚW. FAUSTYNY

*Córko moja, daj mi dusze; wiedz że zadaniem Twoim jest zdobywać
mi dusze modlitwą i ofiarą, zachęcaniem do ufności
w miłosierdzie moje.*

(Dzienniczek św. Faustyny, 1690)

Opracował ks. Michał Dłutowski
Warszawa 2015/2016 w roku Jubileuszowym Miłosierdzia

Wstęp:

Orędzie o Miłosierdziu Bożym, przekazane światu przez Jezusa za pośrednictwem św. Faustyny Kowalskiej, jest drogą Kościoła rzymskokatolickiego na trzecie tysiąclecie. Jest to program dla odnowy życia duchowego poszczególnych osób, rodzin, społeczeństw i narodów. Orędzie to daje nadzieję i powołuje do misji głoszenia miłosierdzia poprzez świadectwo życia, czyny, słowa i modlitwę. Posiada przede wszystkim wymiar zbawczy, odnosząc się do ratowania „dusz, które giną”, ale dotyczy również „wyobraźni miłosierdzia” – zaradzania wszelkim brakom dobra. Grupy św. Faustyny pragną nieść duchową i materialną pomoc przez modlitwę, pokutę i dzieła miłosierdzia, począwszy od rodzin członków wspólnot, jak również kontynuować rozpoczętą misję naszych świętych rodaków: św. Faustyny, bł. ks. Michała Sopoćki i św. Jana Pawła II. Celem jest tworzenie Bożej wspólnoty na nasze czasy, która objawi miłosierną miłość Boga współczesnemu człowiekowi. *Oto powstaną nowi apostołowie Chrystusa, którego chcieliście zwalczyć. Stworzą nową rodzinę Bożą, która przeorze cały świat jak mocnym pługiem hasłem ufności w Miłosierdzie Boże, hasłem które ogrzeje, co było zimnego, zmiękczy, co było twardego, ożywi, co było uschłego, zapali, co było gasnącego, zrosi, co było suchego, obudzi, co było śpiącego, a zamiast nienawiści, dziś wszystkich dzielących, połączy jednostki, rodziny, społeczeństwa, narody i państwa (...).* Bł. ks. Michał Sopoćko, *Listy z Czarnego Boru*.

§ 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Patronką grup modlitewno-pokutnych Misja św. Faustyny jest św. Faustyna Kowalska, zaś świętem patronalnym dzień 5 października (wspomnienie liturgiczne św. Faustyny Kowalskiej). Drugim patronem jest bł. ks. Michał Sopoćko (wspomnienie liturgiczne 15 lutego).
2. Grupy modlitewno-pokutne powstają za zgodą proboszcza, który wyznacza dla nich kapłana opiekuna.
3. Siedzibą każdej grupy jest parafia, do której dana wspólnota jest przypisana. Spotkania członków grupy odbywają się w kościele i w domach prywatnych.
4. Grupy modlitewno-pokutne św. Faustyny nie mają osobowości prawnej.

§ 2

CEL

1. Zasadniczym celem funkcjonowania grup modlitewno-pokutnych Misja św. Faustyny jest udział w głoszeniu orędzia Bożego Miłosierdzia, przekazanego św. Faustynie, czynem, słowem i modlitwą.
2. Dzieło to wiąże się z pójściem drogą świętości za Jezusem Chrystusem, przez naśladowanie Go na wzór św. Siostry Faustyny, czyli w duchu zaufania Bogu i czynnej miłości bliźniego. Uczestnictwo w tej wspólnotce powinno być pomocne dla jej uczestnika we wzrastaniu w świętości. Kapłani prowadzący powinni dołożyć starań, aby członkowie grup zdobyli bezgraniczną ufność w Boże miłosierdzie.
3. Cechą charakterystyczną dla wymienionych grup jest wypraszenie miłosierdzia Boga dla potrzebujących poprzez modlitwę i pokutę.

§ 3

ZADANIA

1. Głównym zadaniem grup św. Faustyny jest wypraszenie Bożego miłosierdzia. Wspólnota powinna zatem podejmować modlitwę i pokutę w intencji nawrócenia dusz ludzkich. Każdy członek wspólnoty powinien być swego rodzaju apostołem i nauczycielem modlitwy w rodzinie oraz we wszystkich miejscach i środowiskach, w których podejmuje swoje zadania życiowe.
2. Podejmowanie godzinnej adoracji Najświętszego Sakramentu raz w miesiącu, a jeśli są możliwości, to cotygodniowej.
3. Wprowadzanie systematycznej modlitwy w życie swojej rodziny.
4. Troska o osobisty rozwój życia duchowego, aby coraz ściślej jednoczyć się z Jezusem Miłosiernym.
5. Życie charyzmatem św. Faustyny, zapisanym w jej dzienniku duchowym.
6. Kształtowanie „wyobraźni miłosierdzia” w celu docierania z pomocą duchową i materialną do osób najbardziej potrzebujących.
7. Organizowanie pielgrzymek do miejsc kultu św. Faustyny i innych inicjatyw, mających przybliżyć orędzie Bożego miłosierdzia (np. przygotowanie obchodów Święta Bożego Miłosierdzia w parafii, pomoc w peregrynacji obrazu Jezusa Miłosiernego).
8. Uczestnictwo w akcjach charytatywnych, wspomaganie działalności

parafialnych oddziałów Caritas.

9. Udział w rekolekcjach, służących pogłębieniu charyzmatu miłosierdzia Bożego.
10. Współpraca z posługą duszpasterską w parafii.
11. Współpraca z kapłanami i zgromadzeniami zakonnymi, które żyją orędziem Bożego miłosierdzia, zwłaszcza ze Zgromadzeniem Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia i Siostrami Jezusa Miłosiernego.

§ 4

FORMACJA

ŻYCIE SAKRAMENTALNE I MODLITWA

Zawsze powinni się modlić i nie ustawać (Łk 18, 1).

1. Członkowie omawianych grup podejmują osobiste nawrócenie przez staranne wypełnianie pięciu warunków Sakramentu Pokuty. Szczególnie ważne jest pokonywanie grzechów, które się powtarzają. Zachęca się do spowiedzi przynajmniej raz w miesiącu.
2. Podtrzymują więź z Jezusem Eucharystycznym poprzez uczestnictwo we Mszy św., adoracje Najświętszego Sakramentu, komunie duchową. Szczególnie istotne jest dobre przygotowanie, aby godnie przyjąć Komunię św., a potem trwać w dziękczynieniu.
3. Modlą się Słowem Bożym poprzez lekturę Pisma Świętego oraz praktykują lekturę duchową, np. czytanie „Dzienniczka” św. Faustyny, pism bł. ks. Michała Sopoćki.
4. Praktykują nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego w formach przekazanych przez św. Siostrę Faustynę: modlitwa osobista i wspólnotowa przed obrazem Bożego Miłosierdzia, obchodzenie Święta Miłosierdzia Bożego w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, odmawianie Koronki do Miłosierdzia Bożego i praktykowanie modlitwy w Godzinie Miłosierdzia (15:00) przez odprawianie drogi krzyżowej, nawiedzenie Najświętszego Sakramentu (w miarę możliwości) lub krótkie zjednoczenie się na modlitwie z Jezusem konającym na krzyżu.
5. Rozważają mękę Chrystusa codziennie o godz. 15.00 (Godzina Miłosierdzia), a przynajmniej raz w tygodniu rozważają Drogę Krzyżową.
6. Pielęgnują nabożeństwa do Matki Bożej przez modlitwę różańcową i akty ofiarowania się Jej.

7. Podejmują osobistą modlitwę w łączności ze św. Faustyną.
8. Uczą się trwania w obecności Bożej w milczeniu (por. 477).
9. Starają się modlić codziennie około dwóch godzin (Msza św., modlitwy wskazane powyżej, modlitwy prywatne)

FORMY ASCEZY

Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje. (Łk 9, 23).

1. Członkowie omawianych grup troszczą się o rozwój cnót względem Boga: wiary, nadziei, miłości, pokory, skruchy oraz względem bliźnich miłosiernej miłości. Szczególnie powinni wzrastać w ufności wobec Bożego miłosierdzia.
2. Starają się pokonywać miłość własną – egoistyczne „ja” przez podejmowanie codziennego krzyża (realizacja zadań wynikających z powołania: ojciec, matka, dziecko, uczeń, pracownik) oraz pomijanie siebie.
3. Starają się pokonywać grzechy przez ducha umartwienia i zastępować słabości cnotą, np. gadulstwo – milczeniem, nieumiarkowanie – wstrzeźliwością, materializm – wielkoduszością, itp.
4. Pilnują, aby nie marnotrawić czasu np.: na długie i niepotrzebne korzystanie z internetu, telefonu komórkowego, telewizji.
5. Podejmują post w różnych jego postaciach: umartwienie zewnętrzne i wewnętrzne, sprzyjające rozwojowi postawy miłosierdzia wobec bliźnich, szczególnie umartwienie języka (Dz. 1690).
6. Praktykują jałmużnę w miarę możliwości.
7. Uczestniczą w pielgrzymkach pokutnych lub nocnych czuwaniach modlitewnych.
8. Starają się zachować wolność od nałogów przez stałą trzeźwość.

POSŁUGA MIŁOSIERDZIA

Błogostawieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią (Mt 5,7).

1. Członkowie grup modlitewno-pokutnych świadczą uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała człowieka (Dz. 163).
2. Troszczą się o rodzinę, zachowanie w niej wiary, nadziei i miłości oraz chrześcijańskich obyczajów, bronią życia od poczęcia do naturalnej śmierci, modlą się za młodzież, kształtują postawę przebaczenia i systematycznej

modlitwy.

3. Troszczą się o zachowanie kultury chrześcijańskiej.
4. Odwiedzają chorych w szpitalach.
5. Troszczą się o więźniów.
6. Troszczą się o uzależnionych.
7. Świadczą miłosierdzie przez słowa w codziennym życiu.
8. Troszczą się o dobro Kościoła i Ojczyzny.
9. Starają się pełnić przynajmniej jeden uczynek miłosierdzia w każdym dniu.
10. Mogą złożyć uroczyście indywidualnie lub wspólnotowo przyrzeczenia uczynków miłosierdzia, co do duszy i ciała. A) Na początku takich przyrzeczeń powinna być przeczytana Ewangelia (Mt 25, 31- 46). B) Potem dana osoba wypowiada uczynki względem duszy i ciała. C) Na końcu mówi: *Z Bożą pomocą i Matki Bożej oraz św. Faustyny będę wypełniać uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała wobec bliźnich.* D) Ucałowanie krzyża Jezusa Chrystusa.

LEKTURA DUCHOWA

1. Podstawowym źródłem formacji członków grup jest Pismo Święte. Należy przeto zachęcać ich do tej lektury.
2. Ważną lekturą, z której powinien korzystać kapłan - opiekun i członkowie grupy jest *Dzienniczek św. Faustyny*.
3. Kolejnym źródłem są książki i artykuły bł. ks. Michała Sopoćki: *Cel, podmiot i przedmiot wychowania duchowego według Mikołaja Łęczyckiego*, Wilno 1933; *Do wszystkich, komu przyszłość kraju jest droga*, Wilno 1927; *Dziennik*, oprac. H. Ciereszko, Białystok 2010; *Godzina święta i nowenna o Miłosierdzie Boże nad światem*, Poznań 1949; *Idea Miłosierdzia Bożego w liturgii*, Poznań 1937. *Chrystus - Król Miłosierdzia*, Kraków 1937; *Jezus Król Miłosierdzia*: artykuły z lat 1936-1975, oprac. A. Skreczko, Warszawa 2005; *Litania do Miłosierdzia Bożego: według bł. ks. Michała Sopoćki*, oprac. S. Steć, Warszawa 2010; *Mikołaj Łęczycki o wychowaniu duchowym. Studium teologiczno-pedagogiczne*, Wilno 1935; *Miłosierdzie Boże nadzieją ludzkości*, Wrocław 1948; *Miłosierdzie Boże jedyna nadzieja ludzkości*, Londyn 1949; *Miłosierdzie Boga w dziełach Jego*, t. I, wyd. 2, Białystok 2008; *Miłosierdzie Boga w dziełach Jego*, t. II, wyd. 2, Białystok 2008; *Miłosierdzie Boga w dziełach Jego*, t. III, wyd. 2, Białystok 2008; *Miłosierdzie Boże. Studium teologiczno-praktyczne*, Wilno 1936; *Kazania o Miłosierdziu Bożym*, oprac. H. Ciereszko, Białystok 2008; *Król Miłosierdzia*, Poznań 1949; *O obowiązkach społecznych*, Wilno 1931; *O Święto Najmiłosierniejszego Zbawiciela*, Poznań 1947; M. Sopoćko, *Pogadanki Obowiązki względem Ojczyzny*, Warszawa 1922; *Polskie i*

katolickie ideały i systemy wychowawcze. Referat, Poznań 1936; Poznajmy Boga w Jego Miłosierdziu, Rozważania o Miłosierdziu Bożym na tle litanii, Poznań 1949; Rodzina w prawodawstwie na ziemiach polskich, Wilno 1926; Wielbijmy Boga w Jego Miłosierdziu. Modlitewnik, Stockbridge 1960.

4. Encyklika *Dives in Misericordia* św. Jana Pawła II oraz inne dokumenty Kościoła.

5. Lekturą pomocniczą mogą być publikacje z zakresu duchowości, np.: św. Józef Sebastian Pelczar, *Życie Duchowe*, Kraków 2003; ks. Antoni Słomkowski, *Ku Doskonałości*, Warszawa 1993; ks. Mariusz Bernyś, *Szpital na Banacha*, Ząbki 2011; ks. Michał Dłutowski, *Domowe Ogniska Miłosierdzia*, nr. 1,2,3,4,5,6,7, Ząbki 2014-2015; tenże, *Czas Walki Duchowej*, Ząbki 2011; Ks. Mariusz Bernyś, ks. Michał Dłutowski, *Jezus przyszedł do mojego domu*, Ząbki 2011; *Ogień z Nieba*, Ząbki 2013; *Nie lękaj się niczego*, Ząbki 2014.

6. Lektura duchowa może odbywać się podczas spotkań w parafii lub modlitwy w domu. Powinien do niej nawiązywać kapłan podczas nabożeństw, homilii i katechez.

§ 5

CZŁONKOWIE

1. Członkiem grupy modlitewno-pokutnej Misja św. Faustyny może być osoba, która przyjęła sakrament chrztu świętego. Grupy mogą gromadzić kapłanów, osoby konsekrowane oraz świeckich, pragnących żyć orędziem Bożego Miłosierdzia.

2. Do grupy mogą należeć osoby chore i cierpiące. Realizują one charyzmat wspólnot przez modlitwę, cierpienie i postawę ufności.

3. Członkiem grupy nie może być osoba, która publicznie odstąpiła od wiary katolickiej albo zerwała łączność ze wspólnotą kościelną, bądź podlega ekskomunice wymierzonej wyrokiem lub dekretem (por. kan. 316 § 1 KPK).

4. Przyjęcie do grupy dokonuje się przez złożenie w formie pisemnej lub ustnej deklaracji życia orędziem Bożego Miłosierdzia i wypełnianiem uczynków miłosierdzia względem duszy i ciała, przez co najmniej jeden rok.

Przyjęcie do grupy może być uroczyste w kościele, kiedy po krótkim nabożeństwie kapłan indywidualnie danej osobie podaje Dzienniczek św. Faustyny mówiąc: *Przyjmij orędzie Bożego miłosierdzia*. Osoba odpowiada: *Przyjmuję, chcę nim żyć i przekazywać braciom i siostram, aby każdy uwielbił Boże miłosierdzie*. Następnie może ucałować Dzienniczek, potem oddaje go kapłanowi. Przyrzeczenia uczynków miłosierdzia są ponawiane co roku podczas dnia patronalnego -5 października.

6. Członkom grupy można wyrobić legitymacje.
7. Decyzję o przyjęcie w poczet członków podejmuje kapłan, będący opiekunem danej grupy modlitewno- pokutnej św. s. Faustyny w parafii.
8. Ustanie uczestnictwa w grupach modlitewno-pokutnych następuje z powodu:
  - a. zgonu.
  - b. dobrowolnego wystąpienia.
  - c. wykreślenia z listy członków - po decyzji kapłana prowadzącego daną grupę, podaniu przez niego przyczyn takiej decyzji na forum grupy modlitewno-pokutnej.
9. Każdy członek danej grupy może zgłaszać swoje wnioski i postulaty, mające na celu wzmocnienie działalności grupy. Nie muszą one być jednak zawsze wprowadzane. Należy najpierw rozeznaczyć, czy są one zgodne z charyzmatem grupy. Ostateczną decyzję podejmuje kapłan opiekun.
10. Członkowie grupy mogą być wpisani do pamiątkowej księgi parafialnej.

§ 6

STRUKTURA I FUNKCJE

1. Grupę modlitewno-pokutną św. Faustyny powołuje do istnienia i za nią jest odpowiedzialny proboszcz danej parafii lub przełożony zakonu.
2. Do grupy w parafii powinien być przyporządkowany kapłan w charakterze opiekuna. Jego zadaniem jest:
  - Podejmowanie troski o rozwój duchowy członków grupy modlitewno- pokutnej,
  - Przekazywanie wiedzy potrzebnej do zjednoczenia z Bogiem,
  - Prowadzenie danej grupy i pilnowanie, aby zdobyta przez jej członków wiedza z zakresu teologii duchowości przekładała się na dobre życie.
3. Przynajmniej na okres jednego roku spośród członków grupy powinna być wyłoniona osoba, która wspomaga działanie wspólnoty oraz wspomaga kapłana - opiekuna, dba o przepływ informacji i realizację zadań w parafii i dzieł miłosierdzia.
4. Osoby świeckie w grupie modlitewno-pokutnej pełnią funkcje wyznaczone przez charyzmat grupy i wspomagają duchowo i materialnie działalność duszpasterską parafii. Modlą się za kapłanów, obdarzają ich szacunkiem i są im posłuszni.
5. Jeśli w diecezji (lub archidiecezji) istnieje więcej grup modlitewno-

pokutnych św. Faustyny, wówczas Ordynariusz miejsca może mianować jednego kapłana – moderatora z zadaniem koordynacji ich działań w odniesieniu do duszpasterstwa w diecezji i dzieł apostolskich.

6. Każda grupa ma swoje spotkania raz w miesiącu (Msza św.; godzina adoracji Najświętszego Sakramentu; Domowe Ognisko Miłosierdzia).

7. Raz w roku powinny się odbyć rekolekcje z kapłanem – opiekunem w duchu orędzia Bożego miłosierdzia, w oparciu o *Dzienniczek* św. Faustyny. Dana grupa powinna odbywać co roku pielgrzymki do miejsc związanych z św. Faustyną, bł. ks. Michałem Sopoćko, św. Janem Pawłem II.

§ 7

OGÓLNE WSKAZANIA

1. Zakładanie grup modlitewno- pokutnych św. Faustyny.
  - a) Można to uczynić przy okazji rekolekcji lub misji parafialnych, poprowadzonych w duchu orędzia Bożego miłosierdzia oraz życia i posłannictwa św. Faustyny.
  - b) Po takich rekolekcjach można również podjąć dla wszystkich wiernych cykl katechez połączonych z nabożeństwem do Bożego miłosierdzia (trwały termin spotkań). Proponowane tematy: Boże Miłosierdzie w Biblii; Życie i posłannictwo św. Faustyny (historia objawień, ukazanie miejsc związanych z życiem świętej) ; Orędzie Bożego miłosierdzia (omówienie szczegółowe pięciu form kultu miłosierdzia Bożego: Obraz B.M., Święto B.M., Koronka do B.M., Godzina B.M., szerzenie czci do Bożego miłosierdzia; Uczynki miłosierdzia wobec duszy i ciała; Zjednoczenie z Bogiem na przykładzie św. Faustyny; Bł. ks. Michał Sopoćko apostoł Bożego miłosierdzia; Jan Paweł II encyklika *Dives in Misericordia*. Orędzie Bożego miłosierdzia ocaleniem człowieka i ludzkości. Orędzie Bożego miłosierdzia w rodzinie.
  - c) W tym czasie może odbywać się peregrynacja obrazu Bożego miłosierdzia w parafii.
  - d) Po rocznym przygotowaniu może nastąpić powstanie grupy modlitewno- pokutnej św. Faustyny.
2. Peregrynacja w parafii obrazu Jezusa Miłosiernego (namalowany ręcznie – nie nadruk)
  - a) Powinien za nią być odpowiedzialny kapłan z parafii.
  - b) Powinna powstać grupa świeckich, pilnująca przebiegu peregrynacji.
  - c) W ogłoszeniach parafialnych przez miesiąc zapowiada się, że będzie

podjęta taka inicjatywa. Chętni mogą zgłaszać się do przyjęcia obrazu w zakrystii i wpisywać się do zeszytu. Osoby, które się zgłosiły, podają do siebie telefon i adres. Potem angażuje się je do ułożenia listy peregrynacji na danej ulicy lub w bloku mieszkalnym.

d) Kiedy obraz Jezusa Miłosiernego nawiedzi wszystkie rodziny, które się zgłosiły do peregrynacji, świeccy w dwóch grupach dwuosobowych kontynuują dalszą peregrynację, docierając do pozostałych parafian.

e) Odbiór obrazu powinien dokonywać się o jednej ustalonej godzinie, np., w niedzielę po Mszy św. (może to być Msza św. zamówiona przez mieszkańców w intencji dziękczynnej za otrzymane łaski podczas nawiedzenia domów przez obraz). Również powinien być ustalony stały czas oddania obrazu po peregrynacji.

f) Zawsze przed przejściem osób, które ustalają listę peregrynacji, parafianie powinni zostać powiadomieni w kościele, że dwie osoby będą na danej ulicy zbierać zgłoszenia.

g) Osoby te powinny mieć list od proboszcza z pieczętką parafii, który ich w ten sposób uwierzytelnia.

h) Do obrazu może być dołączona teczka, w której jest podany program modlitw i inne materiały formacyjne, pomagające poznać orędzie Bożego miłosierdzia, filmy itp. Powinien tam znajdować się także album pamiątkowy lub księga pamiątkowa, do której wpisuje się dana rodzina.

3. Każda grupa św. Faustyny powinna oprócz dzieła miłosierdzia, jakim jest modlitwa, szukać możliwości pełnienia uczynków miłosierdzia wspólnie lub indywidualnie.
4. Modlitwa w rodzinach może się zacząć od peregrynacji obrazu Jezusa Miłosiernego, a potem np. figury lub obrazu św. Faustyny.
5. Każda grupa Domowego Ogniska Miłosierdzia może mieć dodatkowego patrona, np. Jezusa Miłosiernego, Matkę Bożą Miłosierdzia, św. Józefa, św. Faustynę, bł. ks. Michała Sopoćko.
6. Raz w roku odbędzie się spotkanie dla wszystkich grup modlitewno-pokutnych św. Faustyny.
7. Zalecane jest uczestnictwo w pielgrzymkach do miejsc związanych ze św. Faustyną i orędziem Bożego Miłosierdzia.
8. Każdy z uczestników grupy stara się naśladować św. Faustynę, zwłaszcza w żywej wierze w obecność Jezusa w Najświętszym Sakramencie, ogromnej ufności wobec miłosierdzia Bożego oraz gorącej miłości do bliźniego.

9. Zachęca się, aby w tekstach rozważań podczas modlitw (rózaniec, adoracja) korzystać z tekstów św. Faustyny, św. Jana Pawła II, bł. ks. Michała Sopoćki.

10. Zasadnicze cechy modlitwy i spotkań.

- Uwielbienie Bożego Miłosierdzia

Uwielbienie Bożego miłosierdzia powinno mieć charakter oddania czci Bogu, wywyższenia Jego Osoby w czasie modlitwy. Modlitwa uwielbienia na rozpoczęcie spotkania np. przed Najświętszym Sakramentem lub Obrazem Bożego Miłosierdzia: *Jezu Miłosierny, dziękujemy Ci za wszystko, co dla każdego z nas przygotowałeś. Uwielbiamy Ciebie, że powołałeś tu obecnych do wiary, nadziei i miłości. Prosimy nappełnij nasze serca pełnią Swego pokoju i gorliwością o zbawienie dusz. Chcemy przygotować przez nasze modlitwy i wyrzeczenia drogę dla Twego miłosierdzia w duszach ludzkich. Wierzymy Jezu, że jesteś pośród nas. Dlatego przyprowadzamy dziś do Ciebie dusze zrozpaczone, złamane na duchu, chcące popełnić samobójstwo, chore przez brak miłości, osoby uzależnione, idące drogą potępienia, prześladowane, dusze w czyścicu cierpiące, chore na duszy i ciele oraz te wszystkie, które najbardziej potrzebują Twego miłosierdzia. Nam samym zaś daj łaskę nawrócenia i przyłgnięcia do Twego miłosiernego Serca. Amen.*

lub

Św. Faustyno apostołko Bożego Miłosierdzia prosimy Ciebie, byś pomogła nam wstępować na drogę naśladowania Maryi i zjednoczenia z Jezusem Miłosiernym. Chcemy stać się tak jak Ty szafarzami Bożej Miłości oraz nieść ludziom nadzieję przez modlitwę, pokutę oraz zachęcanie ich do ufności w Boże Miłosierdzie. Pragniemy kontynuować Twoją misję przygotowania świata na powtórne przyjście Zbawiciela. Amen.

Propozycje dalsze : Litania do Bożego Miłosierdzia (Dz. 949 – 950) , Litania do Hostii Świętej (Dz. 326- 358) , uwielbienia własne. Ważne jest zachęcenie do ufności w Boże Miłosierdzie (przeczytać obietnice związane z formami kultu Bożego Miłosierdzia).

- Przebłaganie

Przebłaganie polega na przeproszeniu Boga i na zadośćuczynieniu za zło, które się względem Niego dokonało. Ta modlitwa ma szczególne znaczenie podczas ekspiacji za świętokradztwa, jakie niestety ciągle się dokonują. Przebłaganie może być połączone z rachunkiem sumienia i wymienieniem grzechu za jakie chcemy przebłagać Boga. Modlitwa: Tekst nowenny do Bożego Miłosierdzia (dany dzień nowenny) Koronka do Bożego Miłosierdzia lub Droga Krzyżowa.

- Wypraszenie

Bóg przez wiarę wszystkim wierzącym dał siłę uproszenia potrzebnych łask. Modlitwa Różańcowa jest szczególną możliwością przyjęcia darów Bożych

przez Maryję. Wypraszenie błogosławieństwa dla bliźnich było szczególnym zadaniem św. Faustyny. Proponowana modlitwa to Różaniec Święty. Przed modlitwą można poprosić o wstawiennictwo Maryi, św. Faustyny i innych świętych. Powinno nastąpić wymienienie intencji, w jakich chcemy się modlić. Każdy z uczestników może dodać prośbę do modlitwy. Przed każdą dziesiątką nie mówimy zbyt dużo intencji, aby ich nie zapomnieć. Na koniec każdy z uczestników poznaje osobę, potrzebującą duchowej pomocy i za nią przez miesiąc podejmuje modlitwę (można wpisać imię tej osoby do legitymacji)

- Słuchanie Boga – lektura duchowa

Metoda modlitwy:

- Pragnienie przyjęcia mądrości Bożej zawartej w tekście (chwila milczenia)
- Przeczytanie powoli tekstu.
- Zastanowienie się, co Bóg mówi do mnie i rozmyślanie nad tym.
- Odpowiedź dana Bogu akty: prześlągania, wdzięczności, uwielbienia prośby.
- Sprecyzowanie myśli, którą będę żył (postanowienia)

Czytanie tekstu przez ok. 15 minut. Podczas słuchania tekstu staramy się zaczerpnąć jakąś myśl, jako motto do pracy duchowej i uczynić konkretne postanowienie na dany miesiąc.

Zakończenie spotkań: Papieski akt zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu lub modlitwa św. Faustyny o łaskę pełnienia uczynków miłosierdzia (Dz. 163). Na końcu błogosławieństwo kapłańskie.

11. Członkowie grupy zachowują tradycyjny depozyt wiary, trwając w łączności z papieżem.

REALIZACJA ZAŁOŻEŃ GRUPY MODLITEWNO - POKUTNEJ MISJA ŚW. FAUSTYNY

Spotkania grupy modlitewnej w miesiącu:

- **Wspólne uczestnictwo członków grupy we Mszy św. raz w miesiącu.**
- **Podjęcie godzinnej adoracji Najświętszego Sakramentu w czasie parafialnej adoracji lub w innym terminie, uzgodnionym z ks. proboszczem danej parafii.**
- **Spotkanie modlitewne w domu w małych grupach, tzw. DOM**

1. Msza Święta

Intencje Mszy św.:

Główna: Aby Polska realizowała orędzie Bożego Miłosierdzia, a Bóg wywyższył ją w potęgę i świętości (Por. Dz. 1732).

Inne: Mogą być zaczerpnięte z nowenny odmawianej przed Świętem Miłosierdzia Bożego. A zatem oprócz głównej intencji, co miesiąc może być dodana grupa dusz z innego dnia nowenny. W ten sposób każda Msza św. może stanowić dla jej członków swego rodzaju nowennę.

Pozostałe: O realizację dzieł Bożego miłosierdzia; za członków grupy, za rodziny.

2. Adoracja Najświętszego Sakramentu dla ocalenia Polski

Trzy główne intencje:

a) O wzrost wiary w obecność Jezusa w Najświętszym Sakramencie.

Ta intencja dotyczy również wynagrodzenia za świętokradztwa, niegodne przyjmowanie Komunii Świętej, lekceważenie obecności Boga w Kościele, niewłaściwy strój, postawę widza w czasie nabożeństw, nieuszanowanie sacrum. Ważne jest również oddanie aktów czci Maryi jako Świętej Bożej Rodzicielce, Matce Jezusa Chrystusa.

b) O wzrost nadprzyrodzonej nadziei w narodzie polskim.

Jest to podjęcie modlitwy za tysiące Polaków, żyjących w rozpacz, za tych, którzy ulegli pokusie rezygnacji i stracili sens życia, który jest w Bogu, zostali doprowadzeni do ateizmu oraz nędzy moralnej i materialnej. Modlitwa obejmuje osoby najbardziej bezradne.

c) O wzrost miłości w rodzinach.

Obecnie w wielu rodzinach zanika miłość małżeńska, rodzicielska, synowska. Rodziny są w sposób zaplanowany niszczone w różnoraki sposób. Przy ideologii zmiany płci rodzina przestaje istnieć. Zjawisko migracji poza granice państwa wzmacnia też problem wspólnego mieszkania wszystkich członków rodziny. Materializm, wygoda i egoizm niszczą więzy rodzinne. Opisane tu trzy intencje modlitwy warto wymieniść na początku modlitwy, nadto w trakcie jej trwania i na końcu.

Proponowany program adoracji:

I. Pierwsze 10 minut: Wejście w obecność Bożą przez uświadomienie sobie Kogo adoruję? (rozważanie wielkości Boga i zastanawianie się nad tym, kim ja jestem? Uświadomienie sobie, że jestem ukochanym dzieckiem Bożym, ale również grzesznikiem). Wzbudzenie aktów wiary, nadziei, miłości, postawa pokory. Potem odmówienie Litanii -Hostio Święta św. Faustyny

II. 10 minut: Czytanie i rozmyślanie nad lekturą duchową: Pismo Święte, książki napisane przez świętych itp..

III. 25 minut: Różaniec święty lub Koronka do Bożego Miłosierdzia.

IV. 15 minut trwania w milczeniu. Można wówczas uwielbiać Tróję Świętą, np.: Bóg Ojciec: Uwielbienie za dzieło stworzenia, za dar życia własnego, całego stworzenia i jego piękna, za wszystkich ludzi, za wszelkie dobro stworzone.

Jezus Chrystus: Uwielbienie za dzieło odkupienia, za miłosierdzie, za odpuszczenie grzechów, za Jego miłość w Eucharystii, trud zbawienia, mękę krzyżową itp.

Duch Święty: Uwielbienie za Jego uświęcające działanie w Kościele, za łaskę wiary i poznania Boga, za sakramenty święte, za dar miłości Bożej itp. Adoracja Najświętszego Sakramentu stanowi bramę miłosierdzia, przez którą Bóg udziela wszelkiej potrzebnej łaski i przeprowadza nas do świętości.

3. Spotkanie w domu

DOMOWE OGNISKA MIŁOSIERDZIA

Jest to inicjatywa uczenia się systematycznej modlitwy w domach. Adresowana jest przede wszystkim do całej rodziny, aby wszyscy razem się spotkali na modlitwie. Ta inicjatywa ma pomóc ocalić nasze rodziny, a szczególnie młode pokolenie, które obecnie przeżywa ogromny kryzys duchowy i moralny spowodowany cywilizacją śmierci. DOM to tworzenie tradycji wspólnej modlitwy w domu i wprowadzanie praktyk religijnych, może być pomocny, aby spotkać się również ze znajomymi i umocnić w wierze. Inicjatywa ta jest nazwana Domowym Ogniskiem Miłosierdzia dla podkreślenia modlitwy, w której zwracamy się do Bożego miłosierdzia

szczególnie za tych, którzy jej najbardziej potrzebują (uzależnieni, zrozpaczeni, niewierzący itp.). Modlimy się za nasze rodziny, ale i miejsca, w których żyjemy, by uwalniać je od wpływu złego ducha. Również bardzo ważne jest poznawanie i wcielenie w życie orędzia Bożego miłosierdzia. Inicjatywa ta nie ogranicza się tylko do modlitwy, ale jest też zachętą do pracy nad sobą, uczenia się przebaczenia i poskramiania własnego egoizmu, pełnienia uczynków miłosierdzia wobec duszy i ciała. Pamiętamy różne inicjatywy, służące odnowieniu polskiego społeczeństwa, jak np. krucjaty trzeźwościowe. Ta jest skierowana do wszystkich rodzin, by umocnić w nich wspólną i osobistą relację z Bogiem. Inicjatywa Domowych Ognisk Miłosierdzia może być podejmowana przez różne wspólnoty kościelne. Należy jednak pamiętać o programie modlitwy, aby go nie zmieniać w dowolny sposób. Głównym patronem tego dzieła jest bł. ks. Michał Sopoćko.

ZAŁOŻENIA

Czas: spotkanie raz w miesiącu trwa ok. 1 godz.

Miejsce: mieszkanie, dom rodzinny.

Program spotkania: składa się tylko z modlitw zatwierdzonych przez Kościół rzymsko-katolicki: Koronka do Bożego Miłosierdzia, jedna część Różańca św., Akt zawierzenia rodziny i domu Bożemu Miłosierdziu. Modlitwę można podjąć w cyklu nowenny na święto Bożego Miłosierdzia. Tekst nowenny czytany jest przed Koronką do Bożego Miłosierdzia. Potem kontynuować ją nieustannie. Można dodać jeszcze litanię, śpiew Godzinek do Najświętszej Maryi Panny.

Prowadzący: spotkanie prowadzi jedna osoba, czuwająca nad właściwym przebiegiem modlitewnego spotkania. Liczba osób: do 12, jeśli jest więcej należy tworzyć następną grupę DOM. Ważne jest, aby nie przyzwyczajać się do ludzi, lecz do Boga i inicjować kolejne ognisko modlitwy.